

interessevaretagelse – for de grupper, som åbenbart står Det Konservative Folkeparti nærmest.

Så har jeg lige været nede og kigge efter, om der er stillet et ændringsforslag af fru Charlotte Dyremose. Der blev nemlig sagt gentagne gange, at det er kun de små selvstændige ... (Afbrydelse). Jo, det blev der sagt her fra Folketingets talerstol, det kan vi se i protokollen, når den kommer om et kvarters tid.

Hvis det kun er de små selvstændige, det handler om, skal der i hvert fald stilles et ændringsforslag. Forslaget omfatter alle selvstændige, små som store, og selvstændiges ægtefæller, bare de arbejder 50 timer. Der ligger helt klare og præcise interessevaretagelser i forslaget, det er faktisk det, det drejer sig om, og ikke spor andet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der er i hvert fald én gruppe her i samfundet, der tjener meget på regeringens illusionsmageri, og det er forsikringssekslerne. Det er en virkelig lukrativ forretning at udstede sundhedsforsikringer.

Men hvis alle de mennesker, der tegnede forsikringer, skulle blive syge relativt hurtigt, hvordan i alverden skulle der så blive plads til dem på sygehusene, medmindre man skubber andre væk? Fru Charlotte Dyremose er nødt til at svare på det spørgsmål, jeg stiller: Hvad hjælper den slags ordninger til nedbringelse af ventelisterne? Hvordan kan det rent logisk lade sig gøre? Det har vi ikke fået noget svar på.

Fru Charlotte Dyremose og andre borgerlige politikere har sagt i dag fra denne talerstol, at regeringen er godt i gang med at nedbringe ventelisterne. Hvor er der en dokumentation for, at ventelisterne er på vej ned? Jeg henviser gerne til Fyens Stiftstidende fra i dag, hvor der er en anmeldelse af regeringens politik vedrørende dette problem.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu kan jeg forstå, at fru Charlotte Dyremose slet ikke mente, at ventelisterne skulle drages ind i denne diskussion, men så vil jeg da opfordre fru Charlotte Dyremose til at lade være med at nævne ventelisterne. Det er lidt svært at diskutere, hvis ventelisterne lige pludselig er et argument, men ikke er det i næste øjeblik; det gør det lidt vanskeligt. Men lad os vente, til vi ser referatet

af debatten, så kan vi se, hvem der har bragt dem på bane.

Så kunne jeg forstå, at det slet ikke er noget problem, når man laver et fradrag. Det er ikke nogen udgift for samfundet, det får ikke nogen konsekvenser. Men hvis jeg laver et fradrag, betyder det, at staten, det offentlige, får mindre indtægt – jeg kan se, fru Charlotte Dyremose nikker, så det er vi enige om – og den mindre indtægt kan så betyde ét af to:

Enten skærer man ned på sine udgifter, som man gør for tiden, hvor man i kommuner og amter skærer ned efter historiske dimensioner på velfærden, på daginstitutionerne, på sundhedsområdet osv., eller også må man øge sine indtægter. Sjovt nok er det også det, regeringen gør for tiden, hvor den øger brugerbetalingen på VUC, daginstitutioner, kollektiv trafik osv., så kom ikke og sig, at det er gratis at give fradrag. Der er også en regning, der skal betales.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Marianne Jelved: Det handler altså ikke om, at vi selvfølgelig får flere penge ind statskassen, hvis der ikke er nogen fradrag. Det har jeg på intet tidspunkt benægtet. Jeg siger bare, at mit ideologiske udgangspunkt og det, jeg baserer min politiske tankegang på – åbenbart i modsætning til Det Radikale Venstre – er, at pengene hører til i borgernes lommer, men at vi som borgere skal bidrage til fællesskabet.

Hvis en borger ikke behøver at bidrage ret meget til fællesskabet, kommer der færre penge i kassen, så det er klart, at det har en økonomisk konsekvens for kassen. Men det er altså ikke som udgangspunkt sådan, at staten ejer alle vores penge, og så får vi allernådigst lov at beholde nogle af dem. Man kan nogle gange godt få den fornemmelse som skatteyder her i landet, men det er altså ikke mit ideologiske udgangspunkt og ikke det, jeg arbejder ud fra.

Så blev der sagt noget om de små eller de store selvstændige. Jeg taler sandelig både om de små og de store selvstændige, men det, jeg gav som eksempel, var en lille selvstændig, der er utrolig afhængig af sin egen arbejdskraft for ikke at miste sine kunder, som muligvis er et rimelig begrænset antal, når man er en lille selvstændig. Men med hensyn til de store er det også i høj grad et spørgsmål om at sidestille ejeren af virksomheden med de ansatte. Det er nu engang ejeren af virksomheden, der har sat alle sine midler ind for at bygge virksomheden op